

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 9 marca 2017 r.

Poz. 1173

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.169.16.2016.MS6 WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 2 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 6 ust. 3 uchwały nr XXV/184/2016 Rady Gminy Żukowice z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających gminie Żukowice i jej jednostkom podległym oraz warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 listopada 2016 r. Rada Gminy Żukowice podjęła m.in. uchwałę nr XXV/184/2016 w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających gminie Żukowice i jej jednostkom podległym oraz warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, zwaną dalej także „uchwałą”.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 grudnia 2016 r.

W toku badania legalności aktu stwierdzono podjęcie § 6 ust. 3 uchwały z istotnym naruszeniem art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 roku w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dziennik Urzędowy UE z 24 grudnia 2013 r. L 352/1) w związku z art. 87 ust. 1 i art. 91 ust. 3 Konstytucji oraz w związku z art. 288 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z dnia 30 kwietnia 2004 r. Nr 90, poz. 864/2 ze zm.).

Podjmując niniejszą uchwałę Rada Gminy Żukowice zrealizowała kompetencję wynikającą z art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Zgodnie z art. 59 ust. 1 – 3 tej ustawy: „1. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4. 2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg. 3. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o stosowaniu z urzędu ulg, o których mowa w ust. 1, w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1.”

W wykonaniu upoważnienia do określenia warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, normodawca lokalny w § 6 ust. 3 uchwały przyjął, że wartość udzielonej pomocy de minimis podlega kumulacji z każdą inną pomocą de minimis uzyskaną w różnych formach i z różnych źródeł w okresie trzech kolejnych lat podatkowych oraz z każdą pomocą inną niż de minimis, otrzymaną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych lub z tego samego źródła finansowania ryzyka niezależnie od organu, który tej pomocy udzielił. Należy stwierdzić, że o zasadach kumulacji pomocy de minimis rozstrzyga art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 roku w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, który stanowi, że pomoc de minimis przyznana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą de minimis przyznana zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 360/2012 do pułapu określonego w tym rozporządzeniu. Można ją łączyć z pomocą de minimis przyznana zgodnie z innymi rozporządzeniami o pomocy de minimis do odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia (ust. 1). Pomocy de minimis nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych lub z pomocą państwa dla tego samego źródła finansowania ryzyka, w przypadku gdyby taka kumulacja miała przekroczyć odpowiedni maksymalny poziom intensywności pomocy lub kwotę pomocy ustaloną pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych lub w decyzji Komisji. Pomoc de minimis, której nie przyznano w odniesieniu do konkretnych kosztów kwalifikowanych lub której nie można przypisać do takich kosztów, można łączyć z inną pomocą państwa przyznana zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wyłączeń grupowych lub zgodnie z decyzją przyjętą przez Komisję (ust. 2).

Rada Gminy Żukowice, poprzez użycie sformułowań stosowanych przez prawodawcę unijnego w innym kontekście, wprowadziła zatem do obrotu prawnego własną normę, dotyczącą łączenia pomocy de minimis, pozwalającą na taką jej interpretację, która będzie odmienna od założeń przyjętych w rozporządzeniu Komisji.

Zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Z kolei wedle art. 91 ust. 3 Konstytucji jeżeli wynika to z ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy konstytuującej organizację międzynarodową, prawo przez nią stanowione jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami. Nie ulega wątpliwości, że przytoczone Rozporządzenie Komisji Europejskiej ma taki charakter. Stosownie do art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej rozporządzenia są bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich. Z przepisu tego wynika zasada bezpośredniego skutku prawa europejskiego, tzw. zasada bezpośredniego stosowania, która pozwala na bezpośrednie przywoływanie normy przed krajowym lub wspólnotowym wymiarem sprawiedliwości.

Z powyższego wynika, że Rada Gminy Żukowice dokonała modyfikacji bezpośrednio stosowanych przepisów unijnych, co w świetle powyższego stanowi istotne naruszenie prawa.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
P. Hreniak